

Arrest

nr. 170 973 van 30 juni 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 26 mei 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 maart 2015 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 2 juni 2015 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 19 april 2016.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat Y. CHALLOUK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 9 maart 2015 een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de partijen bij beschikking van 5 april 2016 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.2. Verzoeker richt op 19 april 2016 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3. In het proces-verbaal van 2 juni 2016 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij bevestigt dat zij in het bezit werd gesteld van een F-kaart omdat zij de vader is van een minderjarig kind met de Nederlandse nationaliteit en wijst erop dat deze grond ook al bestond op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing waarbij haar verblijf desondanks werd beëindigd. Aldus zou een vernietiging van de bestreden beslissing ertoe leiden dat zij steeds ononderbroken was ingeschreven in de bevolkingsregisters, wat van belang is indien zij de Belgische nationaliteit wenst te verwerven. De verwerende partij repliceert dat de verzoekende partij slechts een hypothetisch belang aantoonst en dat de uiteenzetting over haar kind geen uitstaans heeft met de vraag of er actueel nog een belang voorhanden is.”*

2.4. Verzoeker tracht met zijn uiteenzetting aannemelijk te maken alsnog over het wettelijk vereiste belang bij huidig beroep te beschikken en geeft aan de bestreden beslissing te willen vernietigd zien omwille van het gegeven dat er hierdoor sprake zou zijn van een ononderbroken verblijf, wat van belang is indien hij de Belgische nationaliteit wenst te verwerven. In deze dient de Raad evenwel op te merken dat verzoeker met deze uiteenzetting niet aannemelijk maakt te beschikken over het rechtens vereiste belang bij de vernietiging van de thans bestreden beslissing. Hierbij wijst de Raad er op dat – opdat een vreemdeling een belang kan doen gelden bij een beroep – vereist is dat de vernietiging van de bestreden beslissing hem een rechtstreeks voordeel kan opleveren en dat dit voordeel bovendien rechtstreeks verband houdt met het doen verdwijnen van de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer. Verblijfsrechtelijk gezien kan een eventuele positieve beslissing na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing verzoeker geen enkel ander voordeel opleveren dan de afgifte van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, d.i. een verblijfsrecht dat hij thans reeds geniet. Het louter onwettig horen verklaren van de bestreden beslissing omwille van het eventuele voordeel dat dit zou kunnen hebben bij de aanvraag van het verkrijgen van de Belgische nationaliteit – dat hoe dan ook een louter hypothetisch betoog is, nu nergens blijkt dat verzoeker thans reeds een aanvraag tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit lopende heeft en dat deze zou worden toegekend, ware het niet louter omwille van het bestaan van de bestreden beslissing – heeft geen uitstaans met de finaliteit van het annulatieberoep, gericht tegen een verblijfsrechtelijke beslissing.

2.5. Gelet op bovenstaande brengt verzoeker geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld, met name dat hij geen belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing gelet op de intussen verkregen F-kaart.

Het beroep is onontvankelijk, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA